

Kirkespeilet

Kirkespeilet

Menighetsblad
for Rønvik
og Kjerringøy

Nr. 3 - 2017
Årg. 29

1997 - 2017
Rønvik kirke

ANSATTE

Svein Malmbekk
- Sogneprest i Rønvik
sm926@kirken.no
tlf. 97 18 76 06

Hilde Fylling
- Sogneprest
hf864@kirken.no
tlf. 48 89 53 31

Sølvi Malmbekk
- Kateket
sm578@kirken.no
tlf. 95 79 84 30

Vigdis Larsen
- Diakon
vl465@kirken.no
tlf. 47 09 51 66

Tor Solheim
- Kirketjener
ts934@kirken.no
tlf. 48 21 68 82

Jarle Brudal
- Kantor
jb737@kirken.no
tlf. 48 89 53 65

Sandra Persson
- Kateket vikar
sp339@kirken.no
tlf. 48 89 53 54

Monica Nilsen
Daglig leder
mn923@kirken.no
tlf. 91 90 41 33

Kjell Olav Fjære
- Kirketjener - Kjerringøy
tlf. 75 51 12 01

Per Martin Bendiksen
- Organist - Kjerringøy
tlf. 75 51 13 32

Redaksjon:
Anna-Helene Johnsen
annahjo@online.no

Hilde Fylling
hf864@kirken.no

Adresse Kirkespeilet:
Storgt. 29, 8006 Bodø

RØNVIK MENIGHET
TLF: 75 50 03 00
www.kirken.bodo.no/ronvik
kontonummer 1503 45 21910

URETTENS SISTE DAG

Av sokneprest Hilde Fylling

«Hilde, hva betyr det du sa i gudstjenesten – det med å «dømme levende og døde?»

Slik spurte en gutt ute på kirketorget i Rønvik kirke etter gudstjenesten en søndag. Vi hadde hatt en vanlig høymesse med dåp, og det var siste setningen om Jesus i trosbekjennelsen han hadde festet seg ved: «Skal derfra komme igjen for å dømme levende og døde.»

Spørsmålet hans var viktig og godt stilt. Hva betyr den setningen egentlig? Vi snakker ikke mye om «dommens dag» i kirkene, men denne setningen sier vi ved hver eneste gudstjeneste og hver eneste dåpshandling. Setningen er konklusjonen på Jesus-fortellingen, fortellingen om Jesus sitt liv, død og oppstandelse. I den fortellingen er det altså en fortsettelse: Et bilde av at Jesus en dag kommer og stadfester fortellingen om at mennesket ikke er en tilfeldighet, men skapt av Gud og elsket av Gud. Og at mennesket med sitt liv er gitt ansvar.

Jeg tenker om dommens dag at den er urettens siste dag. Når det holdes dom over hvert menneske, enten det skjer på hvert menneskes siste dag eller på en felles siste dag, så er det urettens siste dag.

Vi skal ikke lese mange avissider eller se mange nyhetssendinger, før vi blir smertelig klar over urettens plass i verden. Sårbare barn og voksne blir utbyttet, lurt og hindret i å leve det livet de er skapt til. Ledere lyver og beriker seg selv på bekostning av andre. Myndigheter misbruker makten sin og skaper og opprettholder urett. Og utallige anti-mobbe-kampanjer ser ikke ut til å trygge barn og unge i deres hverdag.

Hva sier Jesus om urett?

I Matt 5 sier han: «Salig er de som hungrer og tørster etter rettferdigheten, for de skal mettes.» Det er altså Jesus selv som gir næring til troen på at det kommer en urettens siste dag. Denne setningen fra Jesus gav Bjørn Eidsvåg inspirasjon til å skrive sangen «En dag skal rettferdigheten seire», i 1983.

Troen på Jesus som urettens fiende, og som den som er på rettferdighetens side, er en trøst og et håp for mange som må leve som offer for urett på ulikt vis. Og samtidig gir troen mot og inspirasjon til å arbeide mot urett og for rettferdighet i verden, den lille verden og den store verden. Den som kjemper for rettferdighet, er på vinnerlaget. For det kommer en urettens siste dag.

Kontonummer til Rønvik kirke: 1503 45 21910

Belysning i kirkestuen

Det har kommet tilbakemeldinger på at det er for lite lys i kirkestuen. I tillegg har vi lenge vært klar over at rommet har dårlig akustikk. I forbindelse med oppstart av arbeidet med å bedre rommets belysning, ønsket menighetsrådet at man samtidig skulle se på løsninger for å bedre akustikken i kirkestua. Menighetsrådet garanterte i sitt møte i september for et beløp slik at arbeidene kunne foregå parallelt.

Oppgradering og vedlikehold

I løpet av det siste året har vi opplevd at vi har fått bedre belysning i kirkerommet. Alteret og prekestolen har fått mye bedre lys. Så er det hyggelig å informere om at kirken er blitt malt i sommer. Det er kanskje ikke så lett å se ettersom fargen er den samme. Men behovet var tilstede. Etter hvert vil også kirketårnet få det nødvendige vedlikeholdet.

Rønvik menighet er ei svært aktiv menighet. Kirka brukes og trenger vedlikehold og forbedringer som alle andre bygg. Menighetsrådet er takknemlig for at noen tar vare på vårt Gudshus.

Nestleder Ståle

v/ Anna-Helene Johnsen

Vi presenterer Rønvik menighetsråd. Ståle Sårheim er nestleder i Rønvik menighetsråd. Kirkespeilet har i den forbindelse hatt en prat med han.

Du er nestleder i Rønvik menighetsråd. Hva var din motivasjon til å stille til valg?

Jeg er opptatt av at Rønvik menighet skal være en aktuell og relevant institusjon i lokalsamfunnet. Jeg tenker at Rønvik kirke betyr mye og har stor verdi for mange mennesker i bydelen.

Menighetsrådet er et demokratisk organ og har viktige oppgaver. Menighetsrådet skal diskutere strategier for kirken og å gjøre vedtak i sentrale spørsmål for menigheten. Etter å ha vært vanlig medlem og kirkegjenger i mange år tenkte jeg at det nå var min tur til å være medlem i et folkevalgt organ i kirken.

Saker du er særlig opptatt av?

Kirkens forvalteransvar er for meg en viktig sak. Hvordan kan kirken ta miljøvernutfordringene på alvor slik at våre barnebarn kan overta en bærekraftig jord. Videre ønsker jeg at Rønvik menighet skal være inkluderende og åpen for alle som bor i menigheten. Kirken skal være et sted hvor mennesker kan søke mening og fellesskap.

Ser du oppgaver som det ennå ikke er fokus på?

I januar i år ble det skille mellom staten og kirken i Norge. Kirken er inne i en prosess for å utvikle en selvstendig folkekirke. Dette er en sak som vil bli viktig i alle kirkens organer i lang tid framover. En diskusjon om hva folkekirke betyr i lokalmenigheten vil være en sentral sak i menighetsrådet og i hele menigheten.

Kirkespeilet ønsker Ståle lykke til i arbeidet i menighetsrådet!

Ny styrer i Rønvik menighetsbarnehage

Unn Kristin Smeplass er ansatt som ny styrer i Rønvik menighetsbarnehage mens Øystein Gjønnes har permisjon. Kirkespeilet ønsker henne hjertelig velkommen til menigheten! Vi ønsker å bli kjent med Unn Kristin, og har bedt henne om å skrive litt om seg selv og om arbeidet hun går til.

Hei !

Jeg er Bodøjente og var ferdigutdannet førskolelærer i 1986. Jeg flyttet til Mo i Rana, bodde der i 17 år og jobbet som styrer i tre ulike barnehager i Rana, to menighetsbarnehager og en fri-luftsbarnehage. Jeg er 54 år, gift, har 5 voksne døtre og 4 barnebarn. Mens vi bodde i Rana var jeg frivillig i menighetsarbeid og var med å drive familiekor, lørdagssklubb, og ungdomsklubb. I ungdomstiden i Bodø var jeg aktiv i KFUK/M i ten-sing og klubbarbeid. Etter videregående var jeg ettåring i KFUK/M på Grong i Nord-Trøndelag. Der møtte jeg også mannen som jeg fortsatt er gift med.

KFUK og KFUM har vært mitt åndelige hjem, og ungdomstiden i Bodø med nettopp denne organisasjonen har formet meg og betydd mye for min utvikling og mitt valg av yrke senere i livet. Da vi i 2003 flyttet tilbake til min hjemby, var det lyst ut ledig stilling som kateket i Bodin menighet. Jeg søkte og ble ansatt. Jeg har vært i Bodin og jobbet som menighetspedagog fram til nå. Det ble 14 år med trosopplæring blant barn og unge mellom 0-18 år. Jeg har vært med å utarbeide og gjennomføre tiltakene i trosopplæringsplanen som er felles med Innstranden menighet.

Jeg har hatt lederansvar for trosopplæringen og

har blant annet drevet kor, babysang, konfirmanntarbeid og fasesamlinger. Jeg har samarbeidet med de ulike faggruppen innenfor kirken, og liker det tverrfaglige samarbeidet. Gjennom jobben i kirken har jeg møtt mennesker i ulike aldre. Den norske kirkes arbeid med barn og unge gir gjenklang i de verdier jeg selv har og står for.

I førskolealderen legges grunnlaget for danning av verdier som vi tar med oss senere i livet. Livsmestring er tatt med som et av punktene i den nye rammeplanen for barnehagen, som kom denne høsten. Det finner vi også igjen som ett av målene i Trosopplæringsplan for Den norske kirke.

Jeg var ikke på leting etter en ny jobb, men da stillingen som styrer ble ledig, åpnet det seg en mulighet som jeg ikke kunne gå glipp av. Mine erfaringer fra barnehage og kirke er en kombinasjon som jeg håper vil passe godt inn i jobben i Rønvik menighetsbarnehage.

Å jobbe i en menighetsbarnehage, gir en unik mulighet til å formidle de kristne verdiene. Barnehagens tilhørighet til Rønvik menighet var en avgjørende faktor for meg da jeg takket ja til å gå inn i stillingen som daglig leder. Jeg håper å videreutvikle samarbeidet mellom menigheten og barnehagen og ta med meg mine erfaringer fra trosopplæringsarbeidet i kirken.

Konsserter i Rønvik kirke

Søndag 5. nov. kl 19:30

Salmekveld på Allehelgensdag

Vi synger salmer og lytter til musikk. Ved diakon Vigdis Larsen, kantor Jarle Brudal m flere.

Søndag 3. des. kl 18:00

Jubileumskonsert med Vocal Art.

Rønvik kirke 20 år!

Onsdag 6. des. kl 19:30

Julekonsert med Kalliope

Tirsdag 12. des. kl 18:00 Temakafé med konsert

Kristian Krokslett, sang og Jarle Brudal, orgel/klaver. Kaffe og allsang i kirkestua etter konserten.

Tilbud om sjelesorg i Rønvik menighet

Kirkespeilet minner om muligheten for samtale og sjelesorg. Du kan be om samtale med Astrid Arnøy. Tilbudet kan avtales mandager mellom kl. 16.00 og 20.00 i telefon 99151872.

NMS gjenbruksbutikk

har nå fått en avdeling med garn, strikkepinner, stoffer/stoffrester og sytilbehør.

Har du noe å levere – se våre åpningstider på www.nms.no eller vår facebookside.

Velkommen både som kunde og med saker og ting du ikke lenger trenger!

Foto: Tor Solheim

Nymalt Kirke!

Den observante kirkegjenger har kanskje lagt merke til at kirken vår har fått en liten ansiktsløftning! I fjor ble det skiftet ut en del av bordkledningen, fordi det var gått råte i den. Det var byggmester Lillegård a/s som sto for den jobben. I år ble kirken ferdig malt av malermester Haugen.

RØNVIK KIRKE 20 ÅR

Jubileumsmarkering

Første søndag i advent er det 20 år siden vigslingen av Rønvik kirke. Vi markerer jubileet to søndager i overgangen november – desember. Søndag 26. november er det Familiemesse med Barnegospel, Menighetsbarnehagen, Speiderne og Kirkeklubben. Dette er viktige miljøer i trosopplæringsarbeidet i menigheten. Søndag 3. desember er det høymesse. Gudstjenesten denne søndagen overføres i NRK radio. Vocal Art og Rønvik kantori deltar på denne gudstjenesten. Senere samme dag, søndag 3. desember kl 18, er det jubileumskonsert i Rønvik kirke med Vocal Art, Michael Rønnberg og Bjørn Andor Drage.

Menighetsrådet planlegger også et Gjestebud i Rønvik kirke torsdag 9. november med inviterte gjester.

Rønvik menighets- barnehage 30 år

I år er det 30 år siden Rønvik menighetsbarnehage startet opp. Lisbeth Vikjord, Hanne Antonsen og Inger Johannesen har jobba i barnehagen siden oppstarten. Kirkespeilet takker trofaste og glade medarbeidere for innsatsen og ønsker lykke til i arbeidet videre.

Foto: Ståle Sårheim.

Rønvikdagen

9. september ble det igjen arrangert Rønvikdag i og utenfor Rønvik kirke. Viktige innslag i dagen var kafé og allsangkonsert.

Foto: Vigdís Larsen.

Speidere på landsleir

Tekst og foto: Elisabeth Utz

1.- 8. august deltok Bodø KFUK/KFUM-speiderne på Norges speiderforbund sin landsleir på Rønvikjordene. Vi var nesten 30 fornøyde speidere som gjorde oss klare utenfor Rønvik kirke og gikk i tog opp Kirkeveien til Stormyra og inn til leiområdet vårt! De første dagene brukte vi til å bygge leir. Bord, benker, sove-telt og kjøkkentelt kom fort opp.

Landsleiren var det største barne- og ungdomsarrangementet noen sinne arrangert nord for polarsirkelen! Om lag 9 000 deltagere fra alle verdens hjørner var med. Åpningsshowet 1. august ble en kjempfest! Masse god musikk og bandet Min Trio framførte leirsangen. Helt vilt.

En av de mest utfordrende oppgavene på leir er å dra på haik. Speiderne skal ut i patruljer og overnatte ute i 24 timer, uten ledere. Våre speidere ble ikke hentet av SeaKing, men de ble så våte av alt regnet at de måtte avbryte. Da var det godt å ha foreldre i nærheten som kunne komme og hente. Ekstra soveposer og

mer tørre klær ble redningen. De miste speiderne vi hadde med på leir fikk en tørrere haik. De dro, sammen med Bodin K/M-speiderne, opp til Triangelhytta og overnattet der før de dro på padletur på Svartvatnet.

Vi fikk ei våt leiruke. Det regnet nesten hver dag, men vi holdt oss for det meste tørre og varme så lenge vi hadde på ull og støvler. I løpet av leira var speiderne med på ulike typer aktiviteter, konserter, kino og ble kjent med mange andre speidere.

Veldig mange bodøværinger stakk innom og hilste på, og det satte vi pris på. Det var stas å få vise fram hva vi gjør på leir og våre tøffe byggverk.

Etter sommerferien starter speiderne opp igjen, og nå begynner vi å planlegge KFUK/KFUM-speidernes landsleir utenfor Stjørdal sommeren 2018!

Vi har plass til flere! Vi har møter på onsdager fra kl 18 til 1930. Send en e-post til bodospeiderne@gmail.com for mer informasjon.

Ble døpt som 13-åring

Tekst: Kari Karstensen

Foto: Arvid Larsen

Foreldrene til Maja lot være å døpe henne som liten. Men da hun var 13, gikk hun selv fram til døpefonten for å få vann over hodet. I dag er hun prest, og døper både små og store.

Maja Skålvold gikk selv fram til døpefonten da hun var 13 år. Hver gang hun er i Rønvik kirke liker å ta bort den solide døpefonten og tenke på dåpsdagen da hun følte at kirka endelig ble hennes.

Mens flertallet av ungene i Rønvik får sitt første møte med kirka når de bæres til dåpen, var Maja Skålvold (31) stor speiderjente før hun hadde ærend i kirka. Foreldrene var ikke medlemmer av kirka, og de syntes ungene skulle finne ut selv hva de ville.

- Mamma er døpt og konfirmert, men meldte seg ut av kirka som ung, etter en dårlig opplevelse med en prest som sa at de som ikke var døpt, gikk fortapt. Faren min ble født inn en kommunistisk familie, og hadde ikke noe forhold til kirka i det hele tatt, sier Maja.

SPEIDER I KJELLEREN

Hennes forhold til kirka begynte i interimskirka i Rønvikveien. Her gikk hun i speideren, og slik havnet hun som medhjelper på en dåpsgudstjeneste. Maja holdt dåpskluten og ga den til presten. Det å oppleve dåpen og vannet på nært hold,

ble sterkt. Maja dro hjem og sa at hun ville døpes.

- Mamma var positiv, men drøyde litt før hun ringte kirka. Jeg har full forståelse for at ikke alle fikk idéer fra en 10-åring følges opp øyeblikkelig, sier Maja.

Hun beskriver familien som åpen og frilynt. Og seg selv som en religiøs unge, som snakket mye om Gud og engler og var nysgjerrig og undrende og filosoferte mye over meningen med livet.

DÅPSDAGEN

23. mai 1999 var dagen kommet. I mellomtida hadde Rønvik fått sin nye kirke, og i døpefonten midt i kirka skulle to babyer og 13 år gamle Maja døpes. Det var 1. pinsedag, og markering av tusenårsdagen for den første kristne dåpen i Nord-Norge.

- Jeg var veldig spent. Jeg var opptatt av å finne en fin, hvit sommerkjole, men endte opp med bluse og bukse. Og så var jeg spent på hvordan det ville være for familien min å være i kirka. For de kom – mamma, faren min, besteforeldre og to venninner fra klassen. Det var veldig fint og veldig hyggelig. Men det jeg husker aller best var da presten tegnet korstegenet. Det er en følelse som sitter i kroppen. Og jeg husker vannet som rant litt i panna.

TILHØRIGHET

Det var nattverd under gudstjenesten og Maja deltok for første gang.

- Det føltes trygt. Jeg følte at jeg hørte til i kirka og at jeg hadde lov til å være der, sier Maja.

Hun prøvde å gå på en vanlig gudstjeneste uten speidergruppa en søndag før hun ble døpt, men gangen utenfor kirkerommet var full av ungdommer. I ettertid har hun skjont at dette var konfirmanter som var på vei til å bli presentert i kirka og som sikkert var like nervøse som henne. Men der og da var det skummelt, og Maja snudde i døra.

Etter at hun ble døpt, har hun ikke snudd. Tvert imot begynte hun å gå til gudstjeneste hver eneste søndag.

- Jeg hadde stor glede av å gå i kirka og oppdaget at det religiøse er en gigantisk skatt. Jeg sugde til meg alt!

BLE PREST

Folk rundt henne syntes nok at tenåringsjenta var blitt litt rar, og tullet med at «du som går så mye i kirka, skal vel bli prest.» Maja prøvde å forklare at det var helt vanlige folk som gikk i kirka. Og hun skulle bli lege. Men hun satte pris på å få oppgaver i kirka, og da hun var 15 år fikk hun blant annet holde preken sammen med tidligere

Maja Skålvold valgte først å bli døpt - og seinere å bli prest. Og hun synes det er fint å kunne formidle en liten annerledes dåpsfortelling til konfirmanter og andre.

Rønvik-prest Anne Jørgensen. Da ramlet idéen om å bli prest ned i hodet. Samtidig forsto hun at dette ikke var noe hun trengte å bestemme der og da. Hun fortsatte å gå i kirka og ta på seg oppgaver.

Maja ble ikke lege. 15 år etter at hun gikk fram til døpefonten i Rønvik kirke, gikk hun fram til alteret i nye Hunstad kirke for at biskopen skulle vigse henne til prest i Den norske Kirke.

FORTELLINGEN OM DÅPEN

Nå er det hun som døper. Flest babyer, men også større barn. Dessuten er det mange ungdommer som ikke ble døpt som små, som blir døpt før de skal konfirmeres i kirka. De får høre om Majas egen dåp.

- Det er fint å kunne formidle en konkret fortelling. Jeg er døpt, men kommer fra en

helt vanlig familie som ikke hadde noe forhold til kirka. Du må ikke være født veldig religiøs for at kirka skal være en plass for deg.

Hun ser på dåpen som et tegn på tilhørighet, ikke minst for unger som løper bort til døpefonten og forteller at «her blei æ døpt».

- Da blir det deres kirke. Det er noe demokratisk ved det. Før jeg ble døpt, syns jeg kirka var litt skummel. Jeg hadde liksom ingen grunn til være der. Gjennom dåpen ble den min.

Maja syns ikke det er et problem at mange snakker om dåp som tradisjon og gammel vane.

- De fleste har en positiv opplevelse med dåpen. Og det er ikke noe dumt med å ha en tradisjon. Det har alltid vært sosiale riter ved å presentere et nyfødt barn i familien. Og kirkerommet har vært et viktig sted for de store overganger. Å døpe barn er en god begynnelse, som representerer trygghet og en tilknytning til tro og verdier.

- Går de som ikke er døpt fortapt?

- Dåpen formidler Guds nåde. Jesus døde på korset for alle mennesker, ikke bare for de som

var heldige nok til å bli døpt. Gud er større enn at hans frelse er avhengig av våre handlinger. Men dåpen er fin for oss ved at den bringer oss nærmere Gud.

GLAD I RØNVIK

Maja Skålvold er prest i Innstranden menighet, og går helst dit på søndagene – også når hun har fri. Men hun har sterke følelser for Rønvik kirke.

- Det er et rom som har vokst og utviklet seg. Og jeg liker at døpefonten står midt i sentrum. Det forteller at dåpen er et teologisk sentrum i trua. Dessuten liker jeg at vi går forbi døpefonten når vi går inn, sier Maja. Om hun ikke roper ut «her blei æ døpt» når hun kommer inn i kirkerommet, liker hun å gå bort og ta på døpefonten.

- Her ble kirka min.

Kirketekstilene i Rønvik

– tekstilkunstner Ann Rasmussens kunstverk

o/ Anna-Helene Johnsen - Foto: Thomas Jentoft

Ann Rasmussen er tekstilkunstneren som har laget kirketekstilene til Rønvik kirke. Kirkespeilet har hatt en samtale med henne i forbindelse med 20-årsjubileet.

Rønvik menighet valgte deg som tekstilkunstner til kirka vår. Hvordan fikk du ideer og inspirasjon til utforming av arbeidet?

Messehagel rød serie med ilden som motiv, jfr fortellingen om pinsedag «tunger som av ild» (Apgj 2,3).

Jeg var opp til over ørene travelt opptatt med bispekåpa til Bodø domkirke, da jeg ble invitert til å delta i konkurransen om nye kirketekstiler til Rønvik kirke. Men jeg visste at skulle jeg takke ja til denne konkurransen, måtte jeg satse alt: Blod, svette og tårer. Så det gjorde jeg. Med en dyr flybillett og Bodø's billigste overnatting i vente, dro jeg på en snarvisitt til Rønvik kirke.

Jeg ble inspirert av kirkens omsluttende runde form, dens enkelhet og transparens i så vel arkitekturs indre lys, som i billedkunsten i Torvunds rammeløse korsvei og ikke minst i Harald Ljøsnes altertavle bestående av to adskilte glassflater: det bakerste glasset med det bærende motivet i de kvadratiske farger og det hvite korset og foran det gjennomsiktige glasset med de organiske gullstripene.

Før jeg gikk ut av kirken visste jeg at jeg skulle lage kirketekstiler som inneholdt denne transparensen.

Jeg ville brodere over hele messehakelen/casula slik at man kom til å se gjennom broderiet inn på bunnstoffet og dermed få et flerstemt syngende liturgiskfarget uttrykk. (Casula er det latinske ordet for messehagel, det betyr telt og er det plagget

presten iføres når det er fest og når det er nattverd).

Stolaen (båndet presten har rundt nakken og henger som to bånd ned foran på preste-kjolen), ville jeg utforme på samme måte.

Prekestol- og lesepultkle-
dene hadde jeg ikke der og da noen anelse om hvordan jeg ville løse. Bare at samme transparente ide skulle komme til uttrykk der og.

Kan du si litt om de teknikkene du har benyttet?

Etter at jeg hadde vunnet konkurransen, laget jeg fargeskisser i full størrelse, laget broderiprøver, pakket en koffert full av ulike fargede stoffer, tråder, pensler, maling og dro til Rønvik kirke for å jobbe der i ulike lysforhold. Det å skulle lage tekstiler som er tydelige i så vel midnattsol som vintermørke og kunstig innelys er ikke verdens enkleste oppgave!

Stoffene til messehakler og stolaer er spesial håndvevde i ull og silke til nettopp disse kirketekstilen. Tross forarbeidet og mange turer til kirken, blei jeg veldig usikker da jeg mottok det fiolette stoffet, så jeg dro til Rønvik for å konstatere at ja, jeg måtte legge dette stoffet på hylla (der ligger det ennå) og få vevet et nytt.

Broderiene er legsøm i silke og bomull. Det tok tid, mye mer tid enn jeg hadde forestillet meg å brodere messehakler og stolaer. Klangen i fargene lød falske og komposisjonen ute av dimensjoner. Når jeg ikke fikk kjøpt brodergarn som passet, måtte jeg få farget. Jeg pillet opp mer enn jeg sydde hadde jeg inntrykket av. Jeg holdt til tider på å gi opp, og la det hele til side for å få luft i andre oppdrag. Fikk dårlig samvittighet. Treg levering. Men jeg kunne ikke jukse meg til et godt resultat, og jeg kunne ikke levere broderier som jeg følte ikke sang klart og rent.....det tar den tid det tar... lærte jeg.

Prekestol- og lesepultkle-
dene er vevet i smalle remser i stry/lin. Motivene er «vevet» inn etterpå med en grov nål og tråd.

Alterdukene til hoved- og sidealter er brodert i hvit bomull, i stor hullsøm på linstoff.

Lesepult-klede grønn serie med det modne kornet som motiv, jfra Mark 4.

Prekestolklede fiolett serie med det greske ordet «Våk!» jfr Matt 24, 42.

Mange kirketekstiler har billedlige motiver som lam, kors, tornekrone, due. Våre har ikke slike bilder, men er utformet på andre måter.

Fargenyansene spiller en viktig rolle. Kan du si litt om dette?

Egentlig behøver de liturgiske paramentene (kirketekstiler) ikke et eneste symbol annet enn fargen.

I Norge bruker vi 4 liturgiske farger som skal understreke hvilken tid i kirkeåret vi er inne i.

Fiolett: Advent, faste og bots- og bededag. (og begravelser)

Hvit: Jul og nyttår, Maria budskapsdag, påsken og tiden fram til pinse samt allehelgensdag og når det er fest i kirken.

Rød: Pinse, 2. Juledag (martyr dag), Olsok og ved innsettelse av prester og biskoper.

Grønn: Tiden fra Kristi åpenbaring til faste og tiden fra pinse til advent. (kirkeårets arbeidstid).

Jeg opplever det er fullstendig feil å plassere et digert kors på ryggen av en hvit messehaker. Det blir kollisjon mellom jubel og død.

Stola og messehaker er altså ikke en bærer av symboler, som for eksempel kors, drueklaser eller due, men et symbol i seg selv i sin egen farge.

Og fordi jeg er den jeg er, greier jeg ikke la vær å brodere og leke med fargens musikk. Rønvik kirkes enkelhet tåler mye kontrollert fargelek.

Prekestolkledenes uttrykk kom jeg fram til i samarbeide med Svein Malmbekk. Det som er naturlig for presten/forkynneren, er gresk for meg, bokstavelig talt.

Prekestolen er stedet for ordets forkynnelse. Fra prekestolen får vi undervisning i å forstå Guds ord. De ulike prekestolkledene inneholder et ord fra Bibelen, som sier noe om kirkeårstiden fargen tilhører. Ordene i prekestolkledene er de greske ordene for:

Fiolett:	Våk!
Hvit:	Frykt ikke!
Rød:	Kraft.
Grønn:	Hemmeligheter/mysterier.

Lesepulten er stedet for opplysning og informasjonen. Her ville det passe med et enkelt gjenkjennbart billedlig symbol som kunne gi et

hint om hva den liturgiske fargen representerer i bibeltekstene.

Fiolett: Tornekrone.
Hvit: Palmegren.
Rød: Ildtunger.
Grønn: Kornaks.

Alterdukene symboliserer det tomme linkledet som kvinnene fant ved den tomme graven, altså oppstandelsen. Det er på dette oppstandelsessymboler vi dekker til nattverden.

All kunst i kirken hjelper oss til å undres og forstå.

Kirketekstilene sammen med de aktuelle bibeltekster, salmer og musikk hjelper oss i det synbare / hørbare til å undres over og forstå det uforklarlige for tiden i kirkeåret de representerer.

Vi håper at de ulike kunstverkene i Rønvik kirke skal kommunisere ved ulike anledninger i glede og sorg. Hvordan ønsker du at dine arbeider skal kommunisere til oss i menigheteten?

Underveis i arbeidet med tekstilene har jeg hatt mange reiser til Rønvik kirke og tilbrakt til sammen mange dager i lag med ansatte og frivillige, og menighetsmedlemmer. Jeg har opplevd sorg, glede, frustrasjoner. Jeg har kjent og følt på kroppen hvordan kirkerommet fungerer i ulike sammenhenger. Alt sammen har vært med å prege måten jeg løste oppdraget på.

For mange år siden jobbet jeg i Det norske misjonsselskap. En dag kom daværende generalsekretær Odd Bondevik og sa:

«Ann, jeg er redd for at vi misbruker deg i NMS. Mange kan gjøre denne jobben, men ingen andre enn du kan gjøre den kunsten du har fått evner til å gjøre». Jeg skjønnte jo at han hadde rett og hoppet ut i det vanvitlige vanskelige: kunsten.

Kunstner Ann Rasmussen har laget kirketekstilene til Rønvik kirke.

Da jeg forstod at kirkeforeningen i Rønvik hadde samlet inn penger til å betale de tre av de fire kirketekstil settene, var det jo nesten som å jobbe i misjon og motta min lønn fra kollektene. Det forpliktet!

I motsetning til andre kirker forsvinner presten i Rønvik ikke noen minutter ut av kirkerommet, for så å dukke opp fra det skjulte iført et hemmelig plagg og forretter nattverden. Som barn syntes jeg det var så mystisk med dette plagget, som var så

bortgjemt, noe bare presten eide liksom. Nei, i Rønvik henger messehakelen på et stativ i kirkerommet og er sammen med de tre andre liturgiske tekstilene tilstedede under hele gudstjenesten og danner en skiftende fargeramme, som får den oppmerksomme til å huske at: nå er det grønn tid, tid for å «så, luke og høste» eller nå er det hvit tid, påske oppstandelsesfeiring!

Stolaen sammen med prestekjolen viser at presten er i tjeneste. Messehakelen er ikke et dyrt plagg som presten tar på for å vise oss hvor mye mer og finere han/hun er enn oss andre. Tvert i mot. Presten «skjules» av messehakelen / casulaen når han/hun deler ut nattverden til oss. Messehakelen i sin liturgiske farge er da så nær oss at vi kan ta på den om vi tør. La oss berøre av fargen.

Det er mitt ønske at hver og en som går i Rønvik kirke, i kirketekstilene skal få plass til sine egne tanker og følelser, i sorg og glede og derved kjenne seg omsluttet av Guds varme velsignelse.

Takk for at jeg fikk være med.
Ann

Vi i Kirkespeilet takker for samtalen.

Vi er blitt kjent med litt av bakgrunnen for arbeidet og vi forstår mer av kirketekstilenes betydning i gudstjenesten.

BODØ
BEGRAVELSESBYRÅ
– ETABLERT 1973 –
– med tillit og forståelse
Vi bistår med alle detaljer ved begravelser og kremasjoner.
Tlf: 75 50 02 90
HELE DØGNET
www.bodo-begravelsesbyraa.no

Daglig leder:
Vanja Grønhaug
Bodin Gravferd
nær • trygg • personlig
Tilgjengelig ved dødsfall
24 timer i døgnet. Ring:
755 27 000
www.bodingravferd.no

Café Sølvsuper
Vi har:
Catering, Lunsj, middag og
søndagsbuffet. Best i byen?
Vebjørn Tandbergs vei 18
E-post: solvsuper@ednord.no Tlf: 75593071

Vi hjelper til med alt det praktiske ved gravferd og bisettelser i Bodø, Fauske og omegn. Vi har eget blomsterverksted og leverer blomster fraktfritt til alle typer seremonier i Bodø.
BERGS
BEGRAVELSESBYRÅ
www.bergs-begravelse.no Storgata 51 8006 Bodø.
Tlf 75 50 66 50 (døgnvakt)
Vår leverandør av gravmonumenter: **Silseth Sten**

Ny daglig leder i Rønvik og Kjerringøy, Monica Nilsen

I møte med mennesker møter man seg selv

Tekst: Monica Nilsen - Foto: Svein Malmbekk

Jeg har en bred erfaring i livet, både yrkesmessig og personlig. Har vært vaktmester-assistent, gått snekkerkurs, jobbet på sykehjem og i malebutikk. I 1989 flyttet jeg til Bodø og begynte som aspirant i Bodø fengsel. I fengselet fikk jeg en lengsel etter å forstå og bli kjent med hele mennesket. Jeg undret meg mye. Spesielt når man leste om en sak i avisa og ikke fikk det til å stemme helt med personen og mennesket

vi ble kjent med innenfor murene. Det var nok avgjørende da jeg fikk tilbud og sa ja til jobb i bymisjonen. Oppdraget mitt der opplevde jeg som svært meningsfylt, å legge til rette arbeid og fritid for folk som trenger det. Jeg ble kjent med flotte mennesker, jeg ble viktig i manges liv, men de ble også viktig i mitt liv. I møte med mennesker møter man seg selv. Da har man valget mellom å utvikle seg, kjenne på sine muligheter og begrensninger eller avfeie det som rører seg i sitt indre og gå videre. Jeg er av den formening at hvis man tror man er ferdig utlært, er men ikke utlært med bare ferdig. Læring er en livslang prosess.

Det var ikke et enkelt valg å søke på ny jobb, men er det noen plasser jeg skulle bruke min energi på, så ble det Rønvik kirke. Jeg har vært i menighetsrådet i 8 år, som medlem, nestleder og leder. De to siste årene var jeg nestleder i Bodø kirkelig felleråd. Å bli kjent med organisasjonen har tatt noen år. Her vil jeg nå gjøre en innsats.

Løgstrup som er filosof og teolog sier at i møte med mennesker bærer man litt av deres liv i sine hender. Det må man hvis det skal bli gode møter og det er mange der ute som bærer litt av mitt liv i sine hender. Vi må trå varsomt, vi må ha tillit til at mennesker tar vare på møtene og det gode som kommer ut av de. Jeg har blitt kjent med og glad i mange mennesker i årenes løp. Fått svar på mange spørsmål og undringer underveis. Det er naturlig å møte folk med tillit og da må man holde sin angst for å bli lur på avstand. Og dere, det er ikke enkelt, med det fungerer.

I forrige uke kom jeg inn på babysangen, et mylder av små forventningsfulle babyer lå rundt på myke tepper. Foreldrene satt rundt og Sandra sang. Så tok hun en xylofon, spilte meditativ musikk, sang og gikk mot døren og opp trappen. I stillhet reiste alle seg og fulgte henne opp i kirkerommet. Der tente hun lys og sang til alle babyene med navn. Alle ble sett og det rører en bymisjonær sitt hjerte. Lyset, den ordløse bønn, styrket fellesskapet i det store kirkerommet. Rommet ble fylt av håp.

Det er det livet handler om: å se hverandre, se endringer

gjennom de roller man får utdelt i familier, vennekrets, arbeid og samfunn. En i menigheten sa til meg at jeg hadde en oversikt over helheten, men også blick for den enkelte. Det er det største kompliment jeg kunne få. Jeg skal forsøke å ta vare på det.

Jeg kommer fra Storfjord i Troms, vokst opp i en storfamilie på 8, der var det normalt å være 15 til søndagsmiddagen. Arbeid ble høyt verdsatt i vår familie og alle tok ansvar for sine mindre søsken. Man lærte raskt å lage middag til flere, hjelpe mamma og etter hvert avløse ho. Det var en god måte å bli sett på. Familien skapte en trygg havn og du hadde alltid en du kunne prate med. Ikke alle har vært like heldige i livet. Min viktige rolle i familien hjalp meg gjennom en brokete barneskoletid. I dag bor vi i Rønвика, jeg er gift og har to voksne sønner på 18 og 22. De sier at de er stolt over sin mor og valget jeg har gjort. Det skaper trygghet.

Kirka bør være en slik trygg havn du kan søke til. Enten det er babysang, barnegospel, tirsdagsmiddag, eldre-treff, konfirmanter eller gudstjeneste. Noen har endog søkt asyl i kirka, det illustrerer statusen kirka har i samfunnet. Ute i verden søker folk havn i sjømannskirken, for en prat og vafler. Menneskets grunnleggende behov for trygghet skal de finne i hverdagskirken. Det trenger ikke bare å være spesielle anledninger. Jeg ønsker at vi skal være kirke for alle, vi skal gi mennesker mot og muligheter. Der har vi alle våre roller fra kirkas sosiale arbeid til ledelse av kirkas ritualer og kirkelige handlinger.

I Rønvik kirke jobber vi som team rundt alt arbeidet som gjøres. Mitt ansvar er å legge til rette for dette arbeidet. Det blir et mangfoldig fagteam. Prestene har sine overordnede i domprosten og biskopen. Teamarbeidet her gjør at vi utnytter ressursene fullt ut. Det er en lederfilosofi som jeg liker. Vi kan likevel ikke gjøre helt hva vi vil, vi skal også forholde oss til menigheten og menighetsrådet. Det gir oss ekstra muligheter til å gjøre et enda bedre arbeid.

Jeg har kontor i Rønvik kirke, men er også daglig leder for Kjerringøy sokn. I forrige uke møtte jeg et engasjert menighetsråd på møtet i Zahljøset. Det blir også min utfordring å bidra til arbeidet der og jeg er godt i gang med å følge opp saker fra menighetsrådsmøtet. Heldigvis har også soknepresten på Kjerringøy kontor i Rønvik kirke. Da blir samarbeidet enklere. Men jeg blir nok å gå flere ganger i land på Kjerringøy, ikke bare «når mai skal bli til juni» som Halfdan synger.

Jeg gleder meg til samarbeidet i et spennende fagmiljø, med både frivillige og hele menigheten. Det er med ydmykhet jeg går inn i stillingen, jeg brukte lang tid på bestemme meg for å søke på jobben. Ville jeg være verdig en slik jobb? Men her er jeg, til deres disposisjon, og nå blir dere å bære litt av mitt liv i deres hender. Ikke ta det som en trussel, jeg har tillit til dere.

DØPTE I RØNVIK KIRKE

21.05.17 Tuva Hansen Aasan
 21.05.17 Ellinor Thuv Iversen
 28.05.17 Nora Brovoll Svendsen
 04.06.17 Emilie Skaug Hundal
 04.06.17 Lotte Mathilde Neef
 04.06.17 Sofie Stridh Rokkan
 18.06.17 Ingeborg Kvig Jørgensen
 25.06.17 Leonard Iversen-Wærnes
 25.06.17 Helena Isabelle Hansen
 Langvad
 02.07.17 Emilia Nikolaisen Jonassen
 09.07.17 Luna Stenvold
 09.07.17 Julia Stenvold
 16.07.17 Ellinor Aleksandra Sanidad
 Martinsen
 30.07.17 Jenny Espenes Kvarv
 13.08.17 Maya Dantas Nielsen
 13.08.17 Selma Johanne Stemland
 13.08.17 Viktor Torsvik
 27.08.17 Elle Dalsbø Andreassen
 27.08.17 William Utne Helland
 03.09.17 Noah Jensen Utz
 10.09.17 Nicolas Hidalgo-Eivik
 10.09.17 Amelia Vega Krane-
 Gregussen
 24.09.17 Sverre Røstgaard Fagerland
 24.09.17 Hedda Olivia Vik Lillegaard

DØPTE I ANDRE KIRKER

28.05.17 Tilde Askelien
 – Bodø domkirke
 25.06.17 Ariana Mariz Jensen
 – Træna Kirke
 25.06.17 Emil Viken – Bodø domkirke
 02.07.17 Sara Thomasli Holltrø
 – Dolstad kirke
 15.07.17 Liv Jenny Kristoffersen
 – Bjørnskinn kirke
 30.07.17 Sarah Remme Charlsen
 – Vågan kirke
 06.08.17 Emma Stranden Birkeland
 – Landås kirke

06.08.17 Thea Stranden Birkeland
 – Landås kirke
 03.09.17 Isak Kornelius Johannessen
 – Ankenes kirke
 03.09.17 Marius Johan Pateña Mikalsen
 – Bodø domkirke
 24.09.17 Nea Henrikke Hammertrø
 – Buksnes kirke

DØPTE KJERRINGØY KIRKE

11.06.17 Amalie Elise Åseng Bendiksen
 11.06.17 Alva Thonhaugen
 12.08.17 Sigmund Jørgensen Kolvik
 03.09.17 Embla Louise Einarsen

VIELSER RØNVIK

03.06.17 Mona Gjerdrum og
 Cato Alexander Nielsen
 17.06.17 Christina Eriksen og
 Robin Schnabel
 23.06.17 Christina Rasch og
 Per Kristian Husøy
 01.07.17 Ann Kristin Pedersen og
 Steffen Langnes
 15.07.17 Tanja Skjelstad Mellem og
 Torstein Mellem
 05.08.17 Lisbeth Pedersen og
 Øystein Freng
 12.08.17 May-Dorthe Wikse og
 Ole Henning Wiik
 02.09.17 Marianne Linnerud
 Kristensen og
 Tommy Pettersen

VIELSER KJERRINGØY

10.06.17 Elin Renate Storli og
 Torstein Holm
 17.06.17 Hilde Anita Robertsen og
 Espen Hovland
 24.06.17 Grethe Skaugvoll og
 Hans Petter Kvarnes
 08.07.17 Toril Johanne Staverløkk og
 Ivan Pareli Sommerseth

Henningsen
 22.07.17 Hanne Elisabeth Ankill og
 Jan Terje Henriksen
 29.07.17 Ida Marie Nyhagen Vikan og
 Marius Andreassen
 05.08.17 Marit Mong og
 Henrik Olsen Sørensen
 12.08.17 Marita Borgan og
 Per Otto Aursand
 19.08.17 Therese Willumstad og
 Sture Ovesen

GRAVFERDER RØNVIK

19.05.17 Rita Berntsen
 23.05.17 Aud Strømsnes
 26.05.17 Per Erik Holstad
 26.05.17 Borghild Olive Wilbers
 26.05.17 Ragnar Christensen
 30.05.17 Elsa Moen
 08.06.17 Aud Berg Svaleng
 22.06.17 Sara Eriksen
 27.06.17 Aagot Gjertrud Alfsen
 30.06.17 Mary Charlotte Jeremiassen
 06.07.17 Jostein Jakobsen
 18.07.17 Gunvor Annie Hay
 01.08.17 Eli Hansen
 14.08.17 Thor Jahn Maarnes
 18.08.17 Arnold Ingemann Danielsen
 18.08.17 Anna Martine Stenberg
 01.09.17 Borghild Emilie Frantsvåg
 05.09.17 Torbjørn Almar Hansen
 08.09.17 Dagny Scheid
 12.09.17 Marie Wilhelmine Jonassen
 14.09.17 Kåre Johan Kristensen
 15.09.17 Eline Johanne Rasmussen

GRAVFERDER KJERRINGØY

16.06.17 Odd Arnold Torvik
 15.09.17 Magda Storlien

HVORDAN HAR DU DET

egentlig?

Kirkens SOS 815 33 300

ET MENNESKE Å SNAKKE MED NÅR LIVET ER SOM VERST

Bodø Energi

KIRKENS NØDHJELP
 Sammen for en rettferdig verden

Boks 4544 Torshov, 0404 Oslo

Tlf.: 22 09 27 00

www.nca.no

E-mail: nca-oslo@online.no

Gudstjenester i Rønvik og Kjerringøy

RØNVIK KIRKE

Søndag 24. september
(16. søndag i treenighetstiden)
Kl 11: Høymesse v/ Malmbekk.
Konfirmantpresentasjon

Søndag 1. oktober
(17. søndag i treenighetstiden)
Kl 11: Høymesse v/ Fylling.
Konfirmantpresentasjon.

Søndag 8. oktober
(18. søndag i treenighetstiden)
Kl 11: Høymesse v/ Fylling.

Søndag 15. oktober
(19. søndag i treenighetstiden)
Kl 11: Høymesse v/ vikar

Søndag 22. oktober
(20. søndag i treenighetstiden)
Kl 11: Høymesse v/ vikar

Søndag 29. oktober
(21. søndag i treenighetstiden)
Kl 11: Høymesse v/ Fylling.

Søndag 5. november
(Allehelgensdag)
Kl 11: Høymesse v/ Malmbekk

Søndag 12. november
(23. søndag i treenighetstiden)
Kl 11: Høymesse v/ Malmbekk

Søndag 19. november
(24. søndag i treenighetstiden)
Kl 11: Høymesse v/ Fylling.

Søndag 26. november
(Siste søndag i kirkeåret/Domssøndag)
Familiegudstjeneste v/ Malmbekk.
Markering av Rønvik kirke 20 år.

Søndag 3. desember
(1. søndag i advent)
Kl 11: Høymesse v/ Malmbekk.
Rønvik kirke 20 år.
Vocal Art, Rønvik kantori og
Øystein Felberg på trompet.
Gudstjenesten overføres i radio.

KJERRINGØY KIRKE
Søndag 15. oktober
(19. søndag i treenighetstiden)
Kl 11: Høymesse v/ Fylling.
Høsttakkefest. Auksjon.

Søndag 5. november
(Allehelgensdag)
Kl 11: Høymesse v/ Fylling.

Søndag 3. desember
(1. søndag i advent)
Kl 17: Lysmesse v/ Fylling.

stefanus
alliansen

1967
50
2017

I kjærlighetens sirkel

Møt biskop Thomas, Eyvind Skeie og Stefanusalliansen

www.stefanus.no

ONSDAG

01

NOVEMBER

kl 19.30

Rønvik kirke

Konfirmert i hvit silkekjole

*Intervju med 80-års-konfirmanten på Kjerringøy,
Gudveig Johansen.*

v/ Hilde Fylling

«Jeg husker konfirmasjonsdagen min godt», sier Gudveig Johansen. «Det var en fin sommerdag i juni 1937 og vi var 15 konfirmanter i Kjerringøy kirke. De voksne var kledd i kåper og hatter, for det var ikke vanlig å ha bunad. 2 av oss jentene hadde fått ny, hvit kjole til konfirmasjonen.»

Det var ikke lett å få tak i hvitt kjole-stoff i 1937. Men Gudveig var heldig: De hadde fått Amerika-pakke fra slektninger der borte, og i den lå det hvitt silkestoff og silkestrømper. Gudveigs mor var veldig flink til å sy, og Gudveig kan enda kjenne stoltheten over å bære den fine kjolen på konfirmasjonen. Dagen etter konfirmasjonsdagen var det nattverdgdustjeneste. Da hadde Gudveig en fin blå silkekjole på seg, som moren hadde sydd av et kjolestoff faren hadde kjøpt i Bodø.

Selve konfirmasjonsskolen hadde de ikke i kirken, slik vi har nå. Nei, da var de samlet på det som var Kjerringøy sitt kommunehus. Hver dag syklet Gudveig og tvillingbroren Einar og de andre fra Fjære til Kjerringøy for å høre presten Sætre undervise i kristen tro. Pugge måtte de også: Salmevers og Luthers forklaringer

til budene og trosbekjennelsen. Og når konfirmasjonsskolen var ferdig for dagen, måtte guttene hugge ved til neste dag, og jentene vaske rommet de hadde brukt.

Men Gudveig husker ikke konfirmasjonstiden som strev eller mas. Det var hyggelig å gå på konfirmasjonsskolen. Når de kom til overhøringa på konfirmasjonen, var presten snill med dem og lot dem slippe unna med lette spørsmål, så det var ikke noe å grue seg for. Vel hjemme på konfirmasjonsdagen vanket det svinesteik og lam-mesteik, og alle konfirmanter på Fjære gikk rundt i hverandres selskaper.

«Fikk dere mange fine presanger», spør vi.

«Nei, det var ikke så vanlig den gangen. Vi fikk jo klærne av foreldrene våre. Jeg fikk kjolen, og broren min fikk hvit skjorte, dress, mansjettknapper og slips. Mamma var utlært skredder, så hun sydde fine klær. Og så fikk vi noen småting fra søsken. Best husker jeg en sølvskje jeg fikk fra min eldste søster, som også var fadder.»

Guttene fra venstre: Bertin Johansen Strandå-Erling? fra Brennsund-Vilner Danielsen Fjære-Thor Espe Fjærli-Einar Jakobsen Fjære-Hans? fra Brennsund - Terje Skålsvik Fjære-Presten. Jentene: Mary Henriksen Fjære -Anna ? fra Nordvollen i Os.-Evelyn Olufsen Os-Erna Jakobsen Os-Gudveig (Jakobsen) Johansen-Edna ? fra Fjærli-Olga (Nilsen) Vanderloock-Randi (Bendiksen) Didriksen.

Foto: Unni Tverbakk. Fra Venstre: Sverre Magnus Jensen, Svein Malmbekk, Gudveig Johansen, Hanna Marie Wang, Jan Fjærli.